

PAPER DETAILS

TITLE: ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EGİTİMİ DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARININ
İNCELENMESİ

AUTHORS: Ömer CENGİZ,Mehmet Ali KILIÇ,Yusuf SOYLU

PAGES: 141-149

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/581833>

**ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE YÖNELİK
TUTUMLARININ İNCELENMESİ**
**INVESTIGATION OF THE ATTITUDES OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS
ON PHYSICAL EDUCATION**

Ömer Cengiz*
Mehmet Ali KILIÇ**
Yusuf SOYLU***

Öz

Araştırmanın amacı, ortaokul öğrencilerinin farklı değişkenler açısından beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesidir. Araştırma örneklemini, Osmaniye ilinde taşra ve merkez dahil olmak üzere 2016-2017 eğitim-öğretim yılı içerisinde 9 devlet orta okulunda öğrenim görmekte olan 1837 (erkek 890 kız 947) ortaokul öğrencisi oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak Güllü ve Güçlü (2009) yılında geliştirilen “Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek, 24 maddesi olumlu ve 11 maddesi olumlu olmak üzere toplam 35 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı .94 olarak bulunmuştur. Bu araştırma da ise, Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı .80 olarak tespit edilmiştir. Araştırma verilerinin analizinde, aritmetik ortalama, standart sapma, t testi ve ANOVA testi kullanılmıştır. Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının cinsiyet, yaş, lisanslı spor yapma ve düzenli spor yapma değişkenlerine göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0.05$). Araştırma sonucunda, erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre, 11 yaş grubundaki öğrencilerin diğer yaş gruplarındaki öğrencilere göre, lisanslı spor yapan öğrencilerin yapmayan öğrencilere göre ve düzenli spor yapan öğrencilerin yapmayan öğrencilere göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi Dersi, Öğrenci, Spor

Abstract

The aim of the research is to examine the attitudes of secondary school students towards different variables. 1837 (male 890 female 947) middle school students who were studying in 9 state secondary schools were included in the sample of the research in the provincial and central centers of Osmaniye during the 2016-2017 academic year. The "The Physical Education Attitude Scale" developed by Güllü and Güçlü (2009) was used as data collection tool in the research. The scale consisted of 11 negative items and 24 positive items, in all 35 items. The Cronbach Alpha internal consistency coefficient of scale is .94. In this study, the internal consistency coefficient of Cronbach Alpha was .80. ANOVA and t test was used in this study. There was statistically significant difference between the groups according to gender, age, licensed sports making and regular sporting attitudes of the secondary school students towards physical education lessons. ($p<0.05$). According to the results

* Siirt Üniversitesi, BESYO, Dr. Öğr. Üyesi, omercengiz@siirt.edu.tr

** Kırıkkale Üniversitesi, YL Öğrencisi, mehmetalikilic080@gmail.com

*** Siirt Üniversitesi, BESYO, Öğr. Gör. yusufsoylu@siirt.edu.tr

of the research, it was seen that male students have higher attitudes towards physical education lessons compared to students who do not make licensed sports and those who do not regularly play sports according to the students in the 11th year group compared to the students in other age groups.

Keywords: Physical Education, Students, Sport

Giriş

Eğitim tarihsel süreç boyunca insanların ve toplumların birbirlerinden kültürel olarak etkilenmesi süreci olarak ifade edilmektedir (Demirel ve Kaya, 2007). Fidan ve Erden (1998) bireyin almış olduğu eğitimin kişisel gelişimine olumlu yönde etki edecek, yaşamının ileri noktalarında başarılı, mutlu ve bulunduğu toplum içerisine katkı sağlayabilecek bir insan olmasını sağlayacak gerekli bilgi, beceri ve davranışları elde etme süreci olarak tanımlamaktadır.

Alparıslan (2008) eğitim faaliyetlerinin en fazla gerçekleştiği yerin okul olduğu ifade etmekle birlikte eğitimin amaçlamış olduğu ana hedeflerin öğrencilerin yaşamlarında belirli davranışların yerleştirilmesi ve kazandırılması konusunda etkili olduğunu ifade etmektedir. Mosston ve Asworth (2004), öğrencinin yaşamındaki önemli etkenlerden birisinin beden eğitimi dersi olduğunu belirtmektedir. Başer (2009), kişilerin yeteneklerini topluma uyum sağlayacak şekilde geliştirmenin eğitimin bir amacı olarak vurgulamaktadır.

Beden eğitimi dersi, insanın fiziksel ve psikolojik gelişimi, çevreye uyum sağlaması açısından önemli bir noktada yer almaktadır. Kuru'nun (2001) ifade ettiği şekliyle beden eğitimi, bireyin fiziksel, ruhsal ve bilişsel açıdan gelişimini sağlamak, gündelik yaşama ve iş hayatının temposuna uyum sağlamak, milli bilinç ve vatandaşlık duygularını kuvvetlendirmek suretiyle yapılan, düzenli ve kurallı çalışmalar olarak belirtilmektedir. Harmandar'a (2004) göre ise, beden eğitimi etkinlikleri bireyin toplumsal kurallara ve yasalara uyum sağlamak, aynı ve farklı fikirlere saygı gösteren, güzeli ve doğruyu tebrik eden ve başarısızlığın nedenlerini araştıran toplumlar meydana getirebilmektedir.

Özyalvaç (2010)'a göre, beden eğitimi dersinin genel eğitim sistemi içerisinde ki yeri ve öneminin, bu ders esnasında bireyin fiziksel aktiviteye karşı olumlu olarak bir tutum sergileyebilmesi olduğunu vurgulamıştır.

Çağımıza uygun modern eğitim sisteminde beden eğitimi, fiziksel aktivite etkinlikleri aracılığıyla öğrencilerin büyüme ve gelişimlerine etki eden eğitim programlarının tamamlayıcı bir parçası olduğu ifade edilmektedir (Darst ve Pangrazi, 2009). Pehlivan ve ark. (2005) bu durumun özellikle ilköğretim kademesinde beden eğitiminin bir ders ve bir eğitim etkinliği olarak eğitim programlarına dahil edilmekte ve bu derslere belirli süreler ayrılmakta olduğu belirtmektedir.

Silverman ve Scrabis (2004), öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının pozitif yönde olması sonucunda, derste yapılacak olan etkinliklerin verimli olabilmesine imkân sağlamakla birlikte dersin özel ve genel amaçlarının da yeterli düzeye ulaşmasını kolaylaştırabilir ya da dersin daha sonraki bölümlerinde farklı fiziksel aktivitelere istemli bir katılımın sağlanabileceğini

belirtmektedir. Aynı zamanda başarı ve tutum arasındaki ilişkiyi inceleyen bazı araştırmacılar (Peker ve Mirasyedioğlu, 2003; Şen ve Koca, 2005), derse yönelik olan olumlu tutumun aynı zamanda öğrencinin başarısını da etkilediğini ifade etmektedirler.

Materyal Ve Metod

Araştırma Grubu

Araştırma örneklemini, Osmaniye ilinde taşra ve merkez dahil olmak üzere 2016-2017 eğitim-öğretim yılı içerisinde Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı dokuz (9) orta okulda öğrenim görmekte olan 1837 (erkek 890 kız 947) ortaokul öğrencisi oluşturmuştur.

Veri Toplama Aracı

Veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ve Güllü ve Güçlü (2009) tarafından geliştirilen “Ortaöğretim Öğrencileri İçin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek tek boyutlu olup, 11 olumsuz ve 24 olumlu olmak üzere toplam 35 sorudan oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbach Alpha katsayısı .94 olarak saptanmıştır. Ölçek 5’li likert türünde olup, dereceleme biçimi “Tamamen Katılıyorum (5), Katılıyorum (4), Kararsızım (3), Katılmıyorum (2), Kesinlikle Katılmıyorum (1)” şeklinde yapılmaktadır. Araştırmada SPSS 21 istatistik programı kullanılmıştır.

Ortaokul öğrencilerinin, cinsiyet, yaş, lisanslı spor yapma ve düzenli spor yapma değişkenlerine göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelemek amacıyla frekans, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır.

Bulgular

Araştırmaya katılan öğrencileri tanımlayıcı istatistiki bilgiler aşağıda gösterilmektedir.

Tablo 1. Araştırma Grubunu Tanımlayıcı İstatistiki Bilgiler

Değişkenler		F	%
Cinsiyet	Erkek	890	48,4
	Kız	947	51,6
Yaş	11	428	23,3
	12	458	24,9
	13	494	26,9
	14	457	24,9
Lisanslı Spor Yapma	Evet	577	31,4
	Hayır	1260	68,6
Düzenli Spor Yapma	Evet	1103	60,0
	Hayır	734	40,0

Tablo 1 incelendiğinde, araştırma grubunda yer alan öğrenciler cinsiyet değişkenine göre sınıflandırıldığında, %48,4'ünün erkek, %51,6'sının kız olduğu görülmektedir. Araştırma grubunda yer alan öğrenciler yaş değişkenine göre sınıflandırıldığında, %23,3'ünün 11 yaşında, %24,9'unun 12 yaşında, %26,9'unun 13 yaşında ve %24,9'unun 14 yaşında olduğu tespit edilmiştir. Araştırma grubunda yer alan öğrenciler lisanslı spor yapma değişkenine göre sınıflandırıldığında, %31,4'ünün lisanslı olarak spor yaptığı, %68,6'sının lisanslı olarak spor yapmadığı belirlenmiştir. Araştırma grubunda yer alan öğrenciler düzenli spor yapma değişkenine göre sınıflandırıldığında, %60,0'ının düzenli olarak spor yaptığı ve %40,0'ının düzenli olarak spor yapmadığı saptanmıştır.

Tablo 2. Orta Okul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarına Ait T Testi Tablosu

Değişkenler		N	A.O.	S.S.	t	df	P
Cinsiyet	Erkek	890	3,46	0,46	4,767	1835	0,000*
	Kız	947	3,36	0,45			
Lisanslı Spor Yapma	Evet	577	3,47	0,46	4,422	1835	0,000*
	Hayır	1260	3,37	0,45			
Düzenli Spor Yapma	Evet	1103	3,48	0,44	9,363	1835	0,000*
	Hayır	734	3,26	0,45			

p<0.05

Tablo 2'de ortaokul öğrencilerinin cinsiyet, lisanslı spor yapma ve düzenli spor yapma değişkenlerine ait t testi sonuçları verilmektedir. Cinsiyet değişkenine göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir (p<0.05). Erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre, beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu tespit edilmektedir.

Lisanslı spor yapma değişkenine göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir (p<0.05). Lisanslı spor yapan öğrencilerin lisanslı spor yapmayan öğrencilere göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu tespit edilmektedir.

Düzenli spor yapma değişkenine göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir (p<0.05). Düzenli spor yapan öğrencilerin yapmayan öğrencilere göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu saptanmaktadır.

Tablo 3. Orta Okul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarına Ait ANOVA Tablosu

Değişkenler	Gruplararası						
	Grup içi	Kareler		Kareler			
	Toplam	Toplamı	df	Ortalaması	F	p	Tukey
Yaş	Gruplararası	13,185	3	4,395			
	Grup içi	364,662	1833	,199	22,91	0,000*	11<12- 13-14
	Toplam	377,847	1836				

p<0.05

Tablo 3’de orta okul öğrencilerinin yaş ve malzeme ve tesis yeterliliği değişkenlerine ait ANOVA testi sonuçları verilmektedir. Yaş değişkenine göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir ($p<0.05$). Farklılığın hangi gruplar arasında olduğu belirlemek amacıyla yapılan Tukey testi sonucunda, 11 yaş grubu öğrencilerin diğer yaş grubundaki öğrencilere göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu tespit edilmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Beden eğitimi dersinin, öğrencilerin hem sosyal hayata uyum sağlamasına hem de toplumsal bilinci geliştirdiği ifade edilirken, Hassandra ve ark. (2003), bireylerin sosyal yaşamdaki durumlarının beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını direkt olarak etki ettiğini ifade etmiştir. Bununla birlikte, ortaöğretim düzeyinde belirli bir düzen ve planlı olarak yapılan beden eğitimi dersi etkinliklerine katılım gösteren öğrencilerin problem çözme düzeylerinin, diğer öğrencilere oranla daha olumlu yönde geliştiği vurgulanmıştır (Şenduran ve Amman, 2006).

Araştırma grubunda yer alan öğrenciler cinsiyet değişkenine göre sınıflandırıldığında, %48,4’ünün erkek, %51,6’sının kız olduğu belirtilmiştir. Cinsiyet değişkenine göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre, beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Literatür incelendiğinde, (Kamtsios, 2010; Aybek ve ark., 2011; Çelik ve Pulur, 2011; Ekici ve ark., 2011; Ghofrani ve Golsanamlou, 2012; Lazarevic ve ark., 2015) gibi araştırmacıların yapmış oldukları çalışmalarda sonuçlarla paralellik göstermiş olduğu tespit edilmiştir. Yapılan bazı araştırmalarda ise, (Gülbüz ve Özkan, 2012; Chatterjee, 2013; Siegel, 2013; Diaz, 2015; Gosset, 2015) kız öğrenciler ile erkek öğrenciler arasında beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeyinde anlamlı bir fark olmadığı ifade edilmiştir.

Araştırma grubunda yer alan öğrenciler yaş değişkenine göre sınıflandırıldığında, %23,3’ünün 11 yaşında, %24,9’unun 12 yaşında, %26,9’unun 13 yaşında ve %24,9’unun 14 yaşında olduğu tespit edilmiştir. Yaş değişkenine göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu

görülmüştür. Farklılığın hangi gruplar arasında olduğu belirlemek amacıyla yapılan Tukey testi sonucunda, 11 yaş grubu öğrencilerin diğer yaş grubundaki öğrencilere göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Akandere ve ark (2010) tarafından yapılan araştırmada küçük yaş grubu ortaöğretim öğrencilerinin büyük yaş grubu öğrencilere göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Adölesan döneminde olan kız öğrenciler üzerinde yapılan araştırmalarda, (Butcher, 1983; Wersch et al, 1992; Silverman ve Subramaniam, 1999) yaş düzeyleri küçüldükçe, beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Literatür incelendiğinde, yaş grupları arasında beden eğitimi dersine yönelik tutumda anlamlı bir farklılık olmadığını ifade eden çalışmalarda mevcuttur (Doğan, 2011; Gürbüz, 2011; Gürbüz ve Özkan, 2012).

Araştırma grubunda yer alan öğrenciler lisanslı spor yapma değişkenine göre sınıflandırıldığında, %31,4'ünün lisanslı olarak spor yaptığı, %68,6'sının lisanslı olarak spor yapmadığı belirlenmiştir. Lisanslı spor yapma değişkenine göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Lisanslı spor yapan öğrencilerin lisanslı spor yapmayan öğrencilere göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Lisanslı spor yapmanın beden eğitimi dersine yönelik tutumu olumlu olarak etkilediğini belirten farklı çalışmaların olması (Alpaslan, 2008; Karadağ, 2012; Keskin, 2015) mevcut çalışma ile paralellik göstermektedir. Lisanslı olarak spor yapan bireylerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının yüksek olması öngörülen bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır.

Araştırma grubunda yer alan öğrenciler düzenli spor yapma değişkenine göre sınıflandırıldığında, %60,0'ının düzenli olarak spor yaptığı ve %40,0'ının düzenli olarak spor yapmadığı saptanmıştır. Düzenli spor yapma değişkenine göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Düzenli spor yapan öğrencilerin yapmayan öğrencilere göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Chung ve Philips (2002), Zengin (2013) ve Keskin (2015) yapmış oldukları çalışmalarında düzenli spor yapan bireylerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının, yapmayan bireylere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bireyin düzenli spor yapmasının beden eğitimi dersine yönelik tutumunun paralellik göstermesi beklenen bir sonuç olarak ifade edilebilir. Çelik ve Pulur (2011), yapmış oldukları çalışmada beden eğitimi dersine yönelik tutumları yüksek olan öğrencilerin aynı zamanda beden eğitimi ve spor etkinliklerinden beklentilerinin de yüksek olduğunu vurgulamıştır.

Araştırmanın sonucu olarak ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları incelendiğinde, cinsiyet, yaş, lisanslı spor yapma ve düzenli spor yapma değişkenlerine göre anlamlı farklılıklar göstermiş olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin sportif etkinliklere katılımının beden eğitimi dersine yönelik tutumları açısından olumlu bir etki oluşturduğu belirlenmiştir.

Öneriler

- Öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını geliştirme amacıyla farklı etkinlikler düzenlenebilir.
- Okullarda, beden eğitimi dersinin önemini belirten seminer veya toplantılar yapılabilir.
- Okul sonrası öğrenciler için yapılan sportif faaliyetler geliştirilebilir.

KAYNAKÇA

Akandere, M., Özyalvaç, N. T., ve Duman, S. (2010). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile akademik başarı motivasyonlarının incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimleri Dergisi*, 24.

Alparlan, S. (2008). Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sergilediği Öğretim Davranışlarına İlişkin Algıları ve Öğrencilerin Bu Derse Karşı Geliştirdikleri Tutumları. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Aybek, A., İmamoğlu, O., ve Taşmektepligil, M. Y. (2011). Öğrencilerin beden eğitimi dersi ve ders dışı etkinliklerine yönelik tutumlarının değerlendirilmesi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 51-60.

Butcher, A. C. (1983). *Foundations of Physical Education and Sport*. London, The C.V. Mosby Company.

Chatterjee, S., Nandy, S., & Adhikari, S. (2012). Impact of sports perfectionism on development of attitude towards physical education of the school-going adolescents. *Journal of Humanities*, 2(3), 46-51.

Çelik, Z., ve Pulur, A. (2011). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Özel Sayı, 115-121.

Darst, P. W., & Pangrazi, R. P. (2009). *Dynamics physical education for secondary school students* (6th Ed.). San Francisco: Pearson Education.

Demirel, Ö., ve Kaya, Z. (2007). *Eğitim İle İlgili Temel Kavramlar*. Ankara: Pegem.

Diaz, G. A. (2015). Attitudes of Latino students toward high school physical education. Unpublished doctoral dissertation, Columbia University, New York.

Doğan, N. (2011). Niğde İlinde Bulunan Farklı Statüdeki Liselerde Öğrenim Gören Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersine Karşı Tutumları ve Fiziksel Uygunluk Düzeylerinin Araştırılması. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Niğde.

Ekici, S., Bayrakdar, A., ve Hacıcaferoğlu, B. (2011). Lise öğrencilerinin beden eğitimi dersi tutumlarının değerlendirilmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 8(1), 829- 839.

Fidan, N., ve Erden, M. (1998). *Eğitime Giriş*. İstanbul: Alkım.

Ghofrani, M., & Golsanamlou, M. (2012). Students' perception of physical education courses and its relationship with their participation in sport activities. *European Journal of Experimental Biology*, 2(3), 760-768.

Gosset, M. E. (2015). Comparison of attitude toward physical education of upper elementary school in skill themes and multi-activity classes. Unpublished doctoral dissertation, Columbia University, New York.

Güllü, M. (2007). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının araştırılması. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara.

Gürbüz, A. (2011). İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarının Belirlenmesi (Muğla İl Örneği). (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Muğla Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Gürbüz, A., & Özkan, H. (2012). Determining the attitude of secondary school students toward physical education of sport lesson (Muğla sample). *Pamukkale Journal of Sport Science*, 3(2), 78-89.

Harmandar, H. (2004). *Beden Eğitimi ve Spor 'da Özel Öğretim Yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayın.

Hassandra, M., Goudas, M. & Chroni, S. (2003). Examining factors associated with intrinsic motivation in physical education: A Qualitative approach. *Psychology of Sport And Exercise*, 4(3), 211-223.

Kamtsios, S. (2010). Gender differences in elementary school children in perceived athletic competence, body attractiveness, Attitudes towards exercise and participation in physical activity. *International Quarterly of Science*, 2, 10-18.

Kuru, E. (2000). *Beden Eğitimi ve Sporda Program Geliştirme*. Ankara: Gazi.

Lazarevic, D., Orlic, A., Lazarevic, B., & Janic, S. R. (2015). Attitudes of early adolescent age students towards physical education. *Physical Culture*, 69(2), 88-98.

Mosston, M., ve Asworth, S. (2004). *Beden Eğitimi Öğretimi*. (Çev. E. Tüzemen). Ankara: Bağırhan.

Özyalvaç, N. T. (2010). Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları İle Akademik Başarı Motivasyonlarının İncelenmesi (Konya Anadolu Lisesi Örneği). (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Konya.

Pehlivan, Z., Dönmez, B., ve Yaşat, H. (2005). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Görüşleri. *Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(3), 51-62.

Peker, M., ve Mirasyedioğlu, Ş. (2003). Ortaöğretim öğrencilerinin matematik ve fen dersine yönelik tutumları ve başarı arasındaki ilişki. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2 (14), 157- 166.

Siegel, D. (2013). Middle school students' attitudes toward physical education. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 78(9), 9.

Silverman S., & Scrabis, K. A. (2004) A Review of research on instructional theory in physical education. *International Journal of Physical Education*, 41, (1): 4-12.

Şen, A. İ., ve Koca, S. A. (2005) Orta öğretim öğrencilerinin matematik ve fen dersine yönelik tutumları ve nedenleri. *Eğitim Araştırmaları*. 18: 236–252.

Şenduran, F., ve Amman, M. T. (2006). *Sporcu olan ve sporcu olmayan ortaöğretim öğrencilerinin problem çözme yaklaşımları*. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi. 3-5 Kasım, Atatürk Kültür Merkezi, Muğla.

Wersch, A. V., Trew, K., & Turner, I. (1992). Post-primary school pupils interests in physical education, age and gender differences. *British Journal of Educational Psychology*, 62, 56–72.